

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Mfv.III.10.728/2012/5.szám

A Kúria a dr. Szigeti József ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Megyei Kormányhivatal Nyugdíjbiztosítási Igazgatósága alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Győri Munkaügyi Bíróságon 14.M.538/2011. szám alatt indított és a Győri Munkaügyi Bíróság 2012. május 31-én kelt 14.M.538/2011/13. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Győri Munkaügyi Bíróság 14.M.538/2011/13. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt az alperesnek 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

A munkaügyi bíróság elutasította a felperes keresetét, amelyben a szolgálati ideje elismerése tárgyában hozott másodfokú társadalombiztosítási határozat felülvizsgálatát az 1991. szeptember 9-től december 31-ig, 1996. január 1-től július 31-ig és az 1998. január 1-től január 31-ig terjedő időszak beszámításának elmaradása miatt kérte.

A bíróság a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi

LXXXI. törvény (Tny.) 37. § (1) bekezdése, 38. § (2) bekezdés a) pontja, 43. § (2) bekezdése a Tny. végrehajtásáról szóló 168/1997.(X.6.) Korm. rendelet (Kr.) 35. § (1) bekezdése alkalmazásával arra a következtetésre jutott, hogy a társadalombiztosítási határozat nem jogszabálysértő. Az ítéleti érvelés szerint az alperes által csatolt okiratokban (a Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság 2010. szeptember 27-én és 2011. február 4-én kelt adatszolgáltatási igazolás és az 1996. évre vonatkozó, a társadalombiztosítási nyilvántartásban fellelhető adatszolgáltatás) foglalt adatokkal szemben a felperes által hivatkozott, a Megyei Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság 2004. november 25-én kelt adatszolgáltatás adatait nem lehetett elfogadni, mert az utóbbi okirat a bevallási, járulékterhelési és fizetési kötelezettségek, így a szolgálati idő bizonyítására nem alkalmas. A felperes fizetési kötelezettsége teljesítését a Megyei Egészségbiztosítási Pénztár 1998. október 23-án kelt értesítése sem igazolja, a Tny. 37. § (3) bekezdése alkalmazását, a nyugdíjjárulék levonása tényének vélelmezését pedig az egyéni vállalkozó felperes esetében a Kr. 35. § (1) bekezdése zárja ki, ezért a felperes igényét e rendelkezésre sem alapíthatta.

A jogerős ítélet ellen a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben annak hatályon kívül helyezését, a keresetének helyt adó döntés meghozatalát és az alperes költségeiben való marasztalását kérte a Tny. 37. § (3)-(4) bekezdése és 43. § (2) bekezdés c) pontja megsértésére hivatkozva.

A felperes szerint a munkaügyi bíróság elmulasztotta a tényállás teljes körű feltárására vonatkozó kötelezettségét, a hiányos tényállásból megalapozatlan, téves következtetéseket vont le. Az ítélet alapjául vett társadalombiztosítási nyilvántartási adatok számítógépes rögzítésének, a változó illetékességű szervek közötti adatváltozásnak az időpontját és azt, hogy az adattovábbítás teljes körű volt-e, a becsatolt okiratokból nem lehetett megállapítani. A vitatott időszakhoz közelebb álló, 2004-es adatközlés a későbbiekben foglaltakat cáfolja. A felperes által benyújtott okiratok igazolják, hogy a 2004-es adatközlés előtt a járuléknyilvántartó szerv is megkeresésre került, ezért a bíróság tévesen állapította meg, hogy a vitatott időszakban egyéni vállalkozóként sem a bevallási, sem a járulékfizetési kötelezettségének nem tett eleget. A 2004-es adatközléskor hatályos Kr. 35. § (1) bekezdésének szövegét a Kr. módosításáról szóló 269/2001.(XII.21.) Korm. rendelet 4. §-a állapította meg, rendelkezését a 2001. december 31-ét követő adatszolgáltatásokra is alkalmazni kellett, ennek alapján a 2004-es adatközlésnek tartalmaznia kellett, ha a vizsgált időszakot érintően bevallási, illetve járulékbefizetési mulasztás történt.

A felperes szerint téves a Tny. 37. § (3) bekezdése

alkalmazhatóságával kapcsolatos álláspont is, a Tny. 37. § (4) bekezdése ugyanis a biztosítási jogviszony 1998. január 1. napját megelőző időtartamra a szolgálati idő vonatkozásában az 1997. december 31-én hatályos jogszabályok alkalmazását rendeli. A Tny. 37. § (3) bekezdése alkalmazása egy 1997. december 31-én még hatályban nem volt kormányrendelet alapján nem zárható ki, az ekkor hatályos jogszabályok pedig nem a munkaügyi bíróság által hivatkozott Tny. és Kr., hanem a társadalombiztosításról szóló 1975. évi II. törvény (T.) és végrehajtására kiadott 89/1990. (V.1.) MT rendelet (MTr.) voltak.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását és a felperes költségekben való marasztalását az alábbi indokok alapján kérte. A Kr. 29-55. §-ai „az 1998. január 1-jét megelőzően szerzett szolgálati idő” alcím alá rendeződnek; a Kr. 35. § (1) bekezdése megegyezik az MTr. 1997. december 31-én hatályos 171. § (1) bekezdésével. A Tny. 37. § (3) bekezdését a Kr. 35. § (1) bekezdéséből következően nem lehet alkalmazni, amennyiben ugyanis az egyéni vállalkozó nyugdíjjárulék fizetése nem bizonyított, úgy részére a Tny. 38. § (2) bekezdése alapján szolgálati időt elismerni nem lehet. A Tny. 37. § (3) bekezdése azon biztosítottakra vonatkozik, akiknek a foglalkoztatója - egykorú okirattal, igazolással - igazolta a biztosítási jogviszonyt, a nyugdíjjárulék levonásának ténye azonban nem bizonyított, az egyéni vállalkozó felperes esetében azonban ilyen foglalkoztatói igazolás megléte fogalmilag kizárt. Mindezek miatt a munkaügyi bíróság ítélete nem sérti a Tny. 37. § (3)-(4) bekezdéseit.

Az alperes szerint a rendelkezésre álló 2004., 2009. és 2011. évek adatszolgáltatásai nem tanúsítják azt, hogy a nyilvántartások adatai helytelenek. Eltérő adatokat a későbbi adatszolgáltatások sem tartalmaznak, nyugdíjjárulék köteles jövedelmet nem igazolnak. A 2004-es nyilvántartás csupán azt igazolta, hogy a felperes egyéni vállalkozói igazolvánnyal rendelkezett, tartalmazta a biztosításban töltött időt és azokat az időszakokat, amikor a felperes mentesítve volt a járulékfizetés alól. Az adatközlések nem a társadalombiztosítás nyilvántartás adatainak módosulása okán voltak eltérőek, arról, hogy a felperes a biztosításban töltött időre előírt járulékfizetési kötelezettségének eleget tett-e, a 2004-es nyilvántartás nem tartalmaz adatot. Mivel a felperes a társadalombiztosítási nyilvántartás adatai szerint a vitatott időszakban nyugdíjjárulék fizetési kötelezettségének nem tett eleget, és ennek az ellenkezőjét nem bizonyította a perben, a jogerős ítélet nem sérti a Tny. 43. § (2) bekezdés c) pontját, és figyelemmel arra, hogy a bíróság a tényállás tisztázási kötelezettségének is eleget tett, a Pp. 206. § (1) bekezdését sem.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet - a Pp. 274. § (1) bekezdése

alapján - tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A peradatok szerint a felperes 1990. december 12-től 1998. december 31-ig volt egyéni vállalkozó, a vitatott időszakok szolgálati időkénti beszámítására irányuló igénye a másodfokú szerv által azért került elutasításra, mert a társadalombiztosítási nyilvántartások szerint egyéni vállalkozóként nem teljesített bevallást a nyugdíjjárulék köteles jövedelemre vonatkozóan, a folyószámlára a járulékterhelés nem történt meg, ebből következően nyugdíjjárulék fizetés nem bizonyított.

A felperes által - álláspontja alátámasztására - becsatolt okiratok egy része egészségbiztosítási járulék túlfizetésről tartalmaz adatokat (1997. november 30-i, 1998. augusztus 31-i egyenlegek). A 2004. november 25-én kelt adatközlésben a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv - a felperes kérelmére - a biztosítási jogviszonyok tényéről és időtartamáról adott tájékoztatást: az okirat rögzíti, hogy a felperes a fenti időszakban biztosított volt és az 1992. március 1. és 1998. december 31. közötti időszakban megjelöli azokat az időszakokat, amikor a járulék fizetéstől mentesítve volt. Az alperes által csatolt, 2011. február 4-i adatszolgáltatás a biztosítási jogviszony időtartamát azonosan tartalmazza azzal, hogy a peresített időszakban a felperesnek nyugdíjjárulék alapot képező jövedelme nem volt, az okiratban szerepel az is, hogy bevallás 1991-re és 1996-ra nem lelhető fel, a 2004-es tájékoztatás pedig nem a szolgálati idő igazolására került kiadásra.

A munkaügyi bíróság a fenti okiratok alapján a felülvizsgálati kérelemben felhívott jogszabályok megsértése nélkül jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által csatolt okiratok a járulékok megfizetése tényének igazolására, a szolgálati idők Tny. 43. § (2) bekezdés c) pont által előírt egyéb hitelt érdemlő módon történő bizonyítására nem alkalmasak. Önmagában ugyanis az egészségbiztosítási járulék túlfizetéséből, a biztosítási jogviszony fennállásából, de a járulékfizetéstől való mentesítési időkből sem következik a szolgálati idő beszámításaként előírt azon feltétel teljesülése, hogy az előírt nyugdíjjárulék megfizetése ténylegesen megtörtént. Az alperes helytállóan hivatkozott arra, hogy e feltételt a Tny. 37. § (1) bekezdése, a Kr. 35. §-a és a Tny. 37. § (4) bekezdése által alkalmazni rendelt MTr. 171. § (1) bekezdése azonosan tartalmazza, a jogerős ítélet megalapozatlansága a felperes által megjelölt rendelkezések téves értelmezésével nem támasztható alá.

A Tny. 37. § (3) bekezdése a nyugdíjjárulék levonásának vélelmezését a szolgálati idő megállapításánál akkor teszi

lehetővé, ha a levonás ténye a 43. § (2) bekezdés a-b) pontok szerinti okiratok (igazolások) alapján sem állapítható meg, vagy az okiratok (igazolások) hiányában, illetőleg a foglalkoztató megszűnése miatt nem bizonyítható. A Tny. 43. § (2) bekezdés a) és b) pontjai a foglalkoztatók által kiadott okiratokra, igazolásokra vonatkoznak, az egyéni vállalkozó felperes esetében ilyen igazolások kiadása, így azok hiányában a Tny. 37. § (3) bekezdése alkalmazása is kizárt, ezért a jogerős ítélet nem ellentétes e rendelkezéssel sem.

Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet - a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával - hatályában fenntartotta.

A felperes az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költsége megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles.

A Kúria a felülvizsgálati eljárás illetékéről a Tny. 81. §-a alapján határozott.

Budapest, 2013. november 4.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Patassyné dr. Dualszky Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

kúriai tisztviselő